

8

LEZERESSEN
VERTELLEN

'Had ik dit maar EERDER gedaan'

Veranderen van baan, afvallen, een heftige ruzie bijleggen... Deze Vriendin-lezeressen hadden dingen achteraf gezien liever veel eerder gedaan. Zoals een van hen nu vertelt: "Dan had ik in ieder geval nog mijn biologische moeder ontmoet."

Daniëlle onderging uiteindelijk een MAAG-VERKLEINING

Daniëlle (38): "Ik ben altijd zwaarder geweest. Hoewel ik vaak strenge diëten volgde en veel sportte, lukte het me nooit om op een gezond gewicht te blijven. Ik dacht altijd dat dat aan mij lag. Ik moest gewoon nog beter mijn best doen, dan kwam het vast goed. Maar dat gebeurde niet. Op een gegeven moment woog ik zo veel - hoeveel precies houd ik liever voor mezelf - dat ik zwaar overgewicht had.

Mijn arts stelde een maagverkleining voor, maar ik was niet direct enthousiast. Ik vond zo'n ingreep meer iets voor zwakkelingen. Toch meldde ik me aan, ik wilde in ieder geval meer informatie. Voordat ik het wist, kreeg ik het bericht dat ik voor de operatie in aanmerking kwam. Nou, toen ging de knop wel om. Een nieuw leven waarin ik slank was, ik kon niet wachten.

'HET GAF MIJ WAAR IK JARENLANG TEVERGEEFS VOOR HEB GESTREDEN'

Vorig jaar was de ingreep. Mijn maag is verkleind tot de grootte van een kiwi, ik moest op een heel andere manier leren eten. Inmiddels ben ik al 48 kilo kwijt en ik ben zo blij met mijn beslissing. Natuurlijk, het is niet altijd even makkelijk. Zo zijn de momenten waarop ik qua gewicht even stilsta lastig. Maar mijn maagverkleining heeft mij uiteindelijk gegeven waar ik al die jaren tevergeefs voor heb gestreden."

'DEZE BAAN HEEFT ZOVEEL MEER DIEPGANG'

Jane (35): "In 2018 ruilde ik mijn werk in de horeca in voor een baan als overledenenverzorgster. Eigenlijk wilde ik dat al in 2014, toen ik mijn overleden oma mocht helpen verzorgen. Dat vond ik zo'n bijzondere ervaring - helemaal niet eng of ongemakkelijk - dat ik er graag beroepsmatig iets mee wilde gaan doen. Maar omdat mijn vriend net voor zichzelf was begonnen, wat financiële onzekerheid met zich meebracht, besloot ik nog even te wachten met een carrièreswitch. Vier jaar later overleden mijn andere oma en opa. Ook hen hielp ik verzorgen en daarna zei ik tegen mezelf: nu is het tijd. Na een opleiding piëteitsvolle verzorging van overledenen ging ik aan de slag bij een uitvaartonderneming. Bij mijn eerste overledene wist ik direct dat ik de juiste keuze had gemaakt. Inmiddels doe ik dit werk twee jaar. De meeste nabestaanden zijn vaak erg dankbaar voor de manier waarop hun overleden dierbaren verzorgd zijn. Achteraf gezien was ik er graag eerder mee begonnen, want werken in de horeca was leuk, maar dit werk heeft zoveel meer diepgang."

Wendy Maria zocht te laat naar HAAR BIOLOGISCHE MOEDER

'ZE BLEEK ZES DAGEN EERDER TE ZIJN OVERLEDEN'

Wendy Maria (44): "Ik ben geadopteerd. In 2016 besloot ik op zoek te gaan naar mijn roots. Hiervoor schakelde ik een stichting in die zich inzet voor geadopteerden uit Indonesië. Op een dag werd mijn biologische moeder getraceerd, maar helaas bleek ze net zes dagen daarvoor te zijn overleden. Ze was al langere tijd ziek. Het was echt heel tragisch. Had ik maar eerder gezocht. Dan hadden we elkaar in ieder geval ontmoet. Nu wist ze nog niet eens dat ik naar haar op zoek was geweest. Ik had haar zo graag over mijn leven in Nederland en mijn tweelingdochters willen vertellen."

Jane wachtte vier jaar met een CARRIÈRE-SWITCH

Susan VERBRAK HAAR RELATIE

'ALS IK EERDER WAS WEGGEGAAN, WAS IK NIET ZO LANG ONGELUKKIG GEWEEST'

Susan (46): "In november 2020 verbrak ik na bijna zeven jaar mijn relatie. Mijn ex had regelmatig een slechte dronk, waardoor hij soms agressief kon worden. Uiteindelijk voelde dat zo onveilig voor mij, dat ik tijdelijk bij

mijn moeder introk. Ik had er wel vaker aan gedacht, maar omdat ik van hem hield en ook de goede dingen in hem zag, gaf ik hem steeds een nieuwe kans. Ook wilde ik het voor de kinderen – we waren een samengesteld gezin en onze kinderen konden het goed met elkaar vinden – niet zomaar opgeven.

Toen hij op een dag weer woedend op me werd vanwege iets kleins, was dat voor mij de druppel. Ik verliet hem en begon een nieuw leven. Iets wat hij absoluut niet had zien aankomen. Hij was in shock en had enorm veel spijt. Voor mij was de grens echter bereikt.

Inmiddels is er een nieuwe liefde in mijn leven. Door hem zie ik hoe een gezonde relatie eigenlijk hoort te zijn. En vraag ik me af waarom ik zo lang bij mijn ex ben gebleven. Als ik eerder bij hem was weggegaan, was ik niet zo lang ongelukkig geweest."

'IK VOEL ME GELUKKIGER DAN OOI'

Lenneke (30): "Mijn huurcontract liep af, ik moest op zoek naar nieuwe woonruimte. Ik werkte op dat moment als marketingmedewerker voor verschillende bouwbedrijven. Omdat ik de ratrace van fulltime werken zat was, wilde ik graag als freelance copywriter voor mezelf beginnen, liefst op een plek waar ik omringd werd door rust, ruimte, natuur en stilte. Na veel bezichtigingen vond ik een prachtig vrijstaand huis vlak bij de Duitse grens, in een heel mooi natuurgebied met Schotse hooglanders en wilde paarden. Het was ongeveer een uur rijden van mijn vorige woonplaats.

Er viel meteen een deken van rust over me heen toen ik eind 2018 samen met mijn Duitse herder mijn intrek in het nieuwe huis nam. Zonder haast genieten mijn hond en ik iedere dag van ons nieuwe leven. Een relatie heb ik niet en familie en vrienden zag ik voor mijn verhuizing ook niet veel. Het voelde dus niet alsof ik iemand achterliet. Geregeld denk ik: dit had ik jaren eerder moeten doen. Ik voel me namelijk gelukkiger dan ooit."

Lenneke
veranderde van
BAAN en van
WOONPLAATS

Mieke durfde eindelijk voor een MUZIEKCARRIÈRE te kiezen

Mieke (31): "Door mijn extreme vroeggeboorte – ik ben geboren na een zwangerschap van 27 weken – zijn mijn longen en brein nooit volgroeid en kamp ik van kleins af aan met hersenletsel. Dit laatste weet ik echter pas sinds kort. Doordat er nog niet veel bekend is over de gevolgen van een vroeggeboorte, duurde het heel lang voordat ik de juiste diagnose kreeg. Ondertussen had ik vaak last van onder andere depressies en een erg onrustig gevoel in mijn hoofd. Omdat ik er niet aan wilde toegeven, zocht ik afleiding in veel uitgaan, drinken en werken."

'QUA NIVEAU HAD IK NU VEEL VERDER KUNNEN ZIJN'

Hoewel ik ook een grote passie had voor het maken van muziek, durfde ik daar nooit voor te gaan. Door mijn onderontwikkelde brein had ik moeite met dingen onthouden. Jarenlang dacht ik dat het door mijzelf kwam, dat ik niet goed genoeg mijn best deed. Sinds ik weet dat ik hersenletsel heb, heb ik besloten alsnog, met veel hulp, voor mijn muziekcarrière te gaan. Met succes, want binnenkort breng ik mijn eerste single uit. Eindelijk doe ik wat ik al die tijd al wilde, maar nooit durfde door te zetten. Had ik dit maar eerder gedaan. Dan was ik nu veel verder qua niveau en had ik waarschijnlijk ook veel meer kunnen bereiken."

Britt kreeg na vijf jaar weer CONTACT MET HAAR BESTE VRIENDIN

Britt (32): "Vijf jaar lang hadden mijn beste vriendin Claudia (42) en ik geen contact. Het is een lang verhaal, maar waar het in het kort op neerkwam, was dat we door inmenging van anderen ruzie kregen. We voelden ons allebei niet begrepen en gehoord en dat leidde tot een breuk. Hoewel ik meerdere keren op het punt stond om het goed te maken, zette ik het steeds niet door. Ik was bang voor een afwijzing of een

'HET HAD NIET ZO UIT DE HAND HOEVEN LOPEN'

nog grotere ruzie, dus deed uiteindelijk niks. Totdat we twee jaar geleden samen in de oudercommissie van de school van onze kinderen zaten. Ineens moesten we wel met elkaar in gesprek. En natuurlijk voelde dat best een beetje gek, maar op een dag dachten we ook: waar zijn we mee bezig? Toen we samen ergens wat gingen drinken, spraken we alles uit. Sindsdien is het weer helemaal als vanouds tussen ons. Zo zonde dat het vijf jaar moest duren. Als ik eerder toenadering had gezocht, was het waarschijnlijk nooit zo uit de hand gelopen."

Daniëlle liet haar BORSTIMPLANTATEN VERWIJDEREN

'HET HAD MIJ EEN HOOP ELLENDE BESPAARD'

Daniëlle (35): "Omdat ik erg onzeker over mijn borsten was, onderging ik op mijn 21ste een borstvergroting. Een half jaar daarna kreeg ik opeens vage klachten, waaronder ernstige vermoeidheid, vervelende huidallergieën en heftige darmproblemen. Op een gegeven moment was mijn gezondheid zo verslechterd, dat ik nog amper kon lopen en niet meer kon werken. Geen enkele arts wist het te verklaren en ik had zelf ook geen idee dat het iets met mijn borstimplantaten te maken kon hebben. Totdat ik op mijn 33ste op Instagram een berichtje over 'breast implant illness' zag. Hierbij word je letterlijk ziek door lekkende, schadelijke siliconen. Opeens viel alles op z'n plek. Nadat ik me er meer in verdiepte, kwam ik erachter dat de siliconen die ik had al twee jaar verboden waren in Nederland. En ik wist van niks! In shock liet ik binnen een maand mijn implantaten verwijderen. Al snel daarna voelde ik me zoveel beter. Ik had nergens meer last van en eigenlijk vond ik mijn borsten zonder siliconen ook veel mooier. Had ik mijn borstimplantaten maar eerder laten verwijderen, dan was mij een hoop ellende bespaard gebleven."